

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 104.

Z KRAKOWA DNIA 29. GRUDNIA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.
W pałacu Naszym w Warszawie d. 22 mie-
siego Grudnia roku 1811.*

FREDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski, Xze Warszaw-
ski, &c. &c.

Mając w zamiarze, ażeby Poddani
Nasi tak w sześciu dawnych, iako i w
czterech nowych Departamentach nie do-
znawali niedogodności z niedostatku zdaw-
kowej monety, i ażeby bez żadney stra-
ty pozbyć się mogli zupełnie zagranicznego
bilonu tak srebrnego iako i mie-
dzianego, na przełożenie Naszego Ministra
Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i
flanowiemy, co następuje:

Art. 1. Termin dnia 1 Stycznia 1812
roku wyznaczony przez Art. 3 Dekretu
Naszego pod dniem 12 Czerwca 1811 roku
iako czas, od którego wszelki Bilon za-
graniczny tak w srebrney iako i w mie-
dzianey monecie miał być więcej nie
przyimowanym do Kass Kraiowych, prze-
dłużamy do dnia 1 kwietnia 1812 roku.

Art. 2. Wszystkie Podatki, które do
tych czas wola było opłacać w sześciu

dawnych Departamentach w bilonie srebr-
nym i miedzianym Pruskim, a w czterech
nowych Departamentach w miedzianey
Austryackiey monecie, wolno jest Poddanym
Naszym wnosić w tychże rodzajach
pieniędzy według terażniejszego ich kursu,
do dnia wyżej wyrażonego 1 Kwietnia
1812 roku.

Art. 3. Dopełnienie niniejszey Na-
szey Ustawy, która w Dzienniku Praw
ma być umieszczona, Ministrowi Nasze-
mu Przychodów i Skarbu polecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.)

Przez Króla:

Zgodno z Aktami
(podp.) J. Czyżewski
S. J. M. S.

Minijer Sekr. Stanu
Stanisław Breza
Zgodno z orygim.
Minijer Sekr. Stanu
(P d) *Stan. Breza*

Pamiętną dla Serc Naszych rocznicę
23 b. m.urodzin Najjaśniejszego Frede-
ryka Augusta, Saxonii i Kraiowi Naszemu
szczęśliwie panującego, obchodziło Miało
tuteysze dawna Stolica Królów, z takim
szczerem uczuciu wyłaniem, iakie tylko
dzieciom do Ojca prawdziwie przywią-

Przy zaccenaiącey się prenumeracie na Gazetę Krakowską na nowy kwartał od
Nowego roku 1812go, uprasza Redakcyja teyże Gazety, ażeby życzący ją sobie trzy-
mać, raczyli się wcześniej zgłaszać. Cena prenumeraty jest zwyczajna, to jest na
kwartał bez pocztv zł. pol. 13 gr. 15, z pocztą zł. pol. 15. Dawszy cokolwiek nad tę ce-
nę najbliższy sobie pocztie, za regularne oney dolaćwicie.

zanym właściwie być może. — Również z dnem liczne po wszystkich Kościołach dzwony ogłosiły tę świętą uroczystość. — Zgromadził się lud do Świąteń Pańskich dla uproszenia Pana Zastępców, aby pasmo drogich dni życia dobrego Naszego Monarchy w tak nayspóźniejsze przedłużyć lata. — O godzinie 9tej z rana uszykowali się cechy z chorągwiemi przed domem Prefekturalnym. O godzinie 10tej ruszyły z tamtąd wszystkie Władze wraz z Jaśnie Wielmożnym Prefektem i Jaśnie Wielmożnym Generałem Biegińskim do Kościoła Archipresbyteralnego Panny Maryi na nabożeństwo, które z odśpiewaniem *Te Deum Laudamus* i *Solvum fac Fredericum Regem nostrum Domine!* przez W. Officyała i Kanonika Katedralnego Zglenickiego zakończone zostało. — Gwardya Narodowa pod komendą W. Szefa Rokickiego po skończonym nabożeństwie czyniła na Ryńku różne obroty; piękna iey postawa i zręczność w zachodzeniu czyniły ją godną emulowania z Woyskiem leniowym. — Trzechkrotny odgłos niech żyje Fryderyk August dawszy się słyszeć w iey szeregach, z uniesieniem od całego zgromadzonego ludu był powtarzany. — Późem nastąpił u JW. Prefekta Obiad na blisko sto Osób, w czasie którego spełniano z zapatem toast za zdrowie Najjaśniejszego Monarchy Naszego. — W wieczor całe Miasto z własnej Obywateli chęci rześmisto było oświecone. — Zakończył zabawy Teatr na którym grana była sztuka do okoliczności słowna, z Kantatą przy guślownie iluminowanym Portrecie Najjaśniejszego Pana przez Antyliow tutejszych odśpiewana.

Z Warszawy d. 17. Grudnia.
Dokończenie Mowy JW. Łuszczewskiego, Ministra spraw wewnętrznych, wyśławiającej obraz kraju:

Dostarczanie innych przedmiotów, zamiast gotowizny rodzito wielkie w rachunkach zawikłanie, i w reszcie dogadzaiać jedney potrzebie, uszczuplano funduszu na inne. Opłata kary denarowej okazała się uciążliwą, i głośnie ścigała narzekania. Rączył się Najjaśniejszy Pan przychylić do przedstawionych mulicznych prośb Obywateli, i sposób inny exekucyi podatków Dekretem d. 17 Października r. b. przepisał. Już teraz przynaglenie Kontrybucyj do uiszczenia się w należytości skarbowey polecane osobom, przez samych Obywatelów wybranym, nie może wzniecać zarzutu arbitralności Urzędników administracyjnych. Ustawa ta powierzająca Obywatelom obowiązki, żeby sami siebie nieiało do opłaty podatków zmuszali, iak zaszczytnym zaufania Rządu jest dowodem, tak w jednym tylko Narodzie naszym, który żadnych ofiar, tam gdzie idzie o dobro publiczne szczenić nie umie, mieysce mieć może.

Obok tak licznych przyczyn wycieńczenia kraju, i opornego dochodów skarbowych wpływu, ślana jeszcze upadek nominalney wartości bilionu w kraju kursującego. Dwoiaki jest znakom metalowych, wartość rzeczy reprezentujących, rodzaj, albo tych, które oprócz kosztu fabrykacyi same rzeczywistą walorę wewnętrznego ceche noszą, albo tych, którym Rząd stosunkową dla odbycia potrzeb zmiany cenę nadaie. Póki między temi dwoma rodzajami pewna utrzymuje się równowaga, póty żaden z nich w swej oznaczonej przez Rząd wartości nie traci. Lecz skoro przez zbieg okoliczności i szkodliwe chciwych zysku spekulantów obroty, ta równowaga zniszczoną zostanie, podrożenie uszczuplonej w kursie, a pomnożonej w biegu monety, upadek następować koniecznie musi. Ogromne ztąd szkody na Skarb spływające, już uprzedzone być nie mogą, ale tylko wstrzymane, przez ogłoszenie do rzeczywistości zbliżonej ich wzajemney wartości.

Ogłoszenie to, czyli redukcyja, nie jest więc przyczyną, ale skutkiem wyni-

kiego złego. Ktokolwiek w tym prawdziwym widoku nastąpił redukcje billonu zagranicznego, już do takiej ogromności w kraju naszym pomnożonego, iż się iedyńą prawie stał monetą, zważyć zechce, ten zapewne dobroczynności zamiaru oku pienia mniejszą stratę większej szkody nie zaprzeczy.

Przy każdym losunkow monet odmianach, wyniknąć musi pewne obiegu ich wstrzymanie. Do ożywienia cyrkulacyi stuzę wypuszczenie nowej monety krajowej. Użyto tego środka, i Mennica krajowa otwarta została.

Ile użytków, a razem ile niebezpieczeństw pociąga za sobą utworzenie znaków, w papierze pieniądza gotowy zastąpić mających, rzeczą jest powszechnie wiadomą. Nie opuszczać użytku, a zastąpić się od niebezpieczeństw należy. Wysoka mądrość Najjaśniejszego Pana obu tych celów od dawna w królestwie Saskim w ustanowieniu biletów kassowych dopięta. Przykład ten i równa Jego mądrości dla nas opieka, korzylony skutek użytego i u nas tego środka zapewnia. I mylnie ten sądzi, kto tego rodzaju nieiako wexlow, w każdym czasie za gotowiznę zamienić się mogących i kassą wymiany ograniczonych, od pospolitych papierowych pieniędzy nie rozróżnia.

Chciał jeszcze Najjaśniejszy Pan i cyrkulacyą kapitałów odżywić, i upadającym pod ciężarem dłużnikom summ Konwencyą Bajonką ustatkowanych, którym tyle razy dobroczynną podawał rękę, iedyńy sposob uiszczenia się wskazać. Podział ich długów na drobne raty, wypuszczenie listów zastawnych, ciągła i pilna straż w ustanowionej Dyrekcyi, do tych zamiarów dąży.

Nie przelał na tych środkach Najjaśniejszy Pan. Umyślił z własnych dochodów ofiarą skarb posilić. Nie pobierał zatym zawarowanej Konfitytucyą swoiey z niego należitości, a z intrat dóbr Korony znaczne na koszt kraju poświęcał części. Z tem wszystkiem; mnożące się potrzeby kraju, a nadewszystko przyspieszenie robot około twierdz założonych, wymagało nadzwyczajnego zasiłku. Szukać go trzeba było za granicą, gdy wśród kraju niedostatek gotowizny żadnego spo-

sobu nie wystawiał. Wynaleść go iednak byłoby trudno bez wsparcia Najjaśniejszego Cesarza, wsparcia, które pożyczkę ułatwiło. Mimo wszelkich przeciwpożycze zagranicznej zarzutów, są przecię kraju położenia, w których do tego środka udać się przymuszą potrzeba.

Tyłu przeszkodami ścieśniony, tyłu trudnościami otoczony Rząd, w przemianie form, ile Konfitytucya dozwolić może, w zaprowadzeniu naysciślejszey oszczędności postanowił szukać zaradzenia. Wyznaczył Najjaśn: Pan z grona Rady Stanu Deputacyą do zgłębienia tak ważney materyi. Zbiór wszelkich wiadomości przy centrum Rządu znaleźć się mogących, działanie tej Deputacyi otaczał; Naczytłsza gorliwość ją ożywiła; polecenie tak ważnego czynu do zapuszczenia się w nagłębsze rozważy pobudziła, chęć gorąca rządzenia użytku, odpowiedzenia załawniu, pracę osadzała; znakomita nauka, niepospolite talenta krokami jej kierowały. Dzieło Deputacyi do należytego oddane namysłu i rozważenia, dato poznać w roztrząsaniu, jak daleko zmiany i reformy do usymplifikowania administracyi i oszczędności dające, mogą być posunięte, ażeby i zamiarom Konfitytucyi nie były przeciwne, a nie podchlebiając ani nałogom, ani przesadom szkodliwym, do ducha Narodowego, tyle szlachetności i chwalebnych przymiotów ożywiającego, załosowane zostały. Owocem tych rozważań, iską z przeciwnych zdań starcia wynikłą, nie tylko będą rozmaite z umniejszenia liczby officialistów, i połączenia ich działań, oszczędności, które Najjaśn: Pan za użyteczne uzna i wprowadzić zaleci, ale są i te rozmaite co do popraw w podatkowaniu projektu, które Seymowi z rozkazu Najjaśniejszego Pana podane zostały.

W rządzie powodów, które w pospolitem pożytku zdania kierują, czasem urażona mliwość własna, lub zbytńia zarozumiałość, biorą przewagę. Lecz w urzędowem o rzeczy sądzienu, drobne względy na bok usunięte, światło prawdy przyswiecać, dobro publiczne być iedyńie na celu powinny. Powołani do naczelných mieysc Urzędnicy, starali się nie dać uwieść pierwszym; podchlebiają sobie, iż

za drugih powodów poszli kierunkiem. Nie wątpią, iż równie w tem szanownem Zgromadzeniu bezstronność, dobro kraju i chwala Narodu, nieodstępne będą prawdziem. To przekonanie równie Ojcowską J. K. Mości zaspokaja troskliwość.

W wszelkiey machinie, iak iest siły kaźdey sprężyny pewna miarą, tak ich pewna liczba bydz musi. Przesilenie lub odiecie iedney, ruch caley tamuje. Równie w składzie organicznym Rządu kaźdego iest pewna liczba narzędzi, pewna miara wydatkow, ktorych umniejszać nie można. Potrzeby wszelako Rządu zostaną bez zaradzenia, iezeli usiłowania Narodu im nie odpowiedzą. Na umiarkowaniu więc tych potrzeb do prawdziwey konieczności, na roztropnem tych sił użyciu, zbawienie kraju zawisło. Siły te się powiększają sprawiedliwym na wszystkie Członki społeczeństwa rozkładem. Użenie przeciążonym sprawia równieyszy pociąg, i pewniey do zamierzoney doprowadza mety. Ta iest zasada podać się mających podatkowych projektów.

Nadewszystko stokrotnie siły Narodu pomnaża to powszechne przekonanie, iż nie masz ofiary, ktoreby dla Ojczyzny uczynić nieprzytato. Niech každy Obywatel z Rycerzem naszym zdrowie i życie poświęci, niech w udziale majątku na potrzeby kraju nie szczędzi, a Narod nasz niepokonyany się stanie. — Lecz pocóż to mam wspominać? Czyliż nie mówię do potomków stawa dawnych swych Przodków okrytych, duchem ich tchnących, przeszłemi nieszczęściami wyuczonych, z zadumieniem świata Ojczyznę z gruzów dźwigających? Czyli nie stoimy i teraz w obliczu tego świata? Czyliż nie umiemy drobnych zawiści, marnych próżności, wszystkiego mienia dla kraju poświęcać? Czyliż nie pragniemy stać się godnemi dalszych względów tego Wielkiego Bohatera, który nam swojej opieki udziela?

Nayjaśniejszy Panie! Wątpić niemożę, ażeby dobroczynne Twoie zamiary skutecznego wsparcia, iak od tego szanownego Zgromadzenia, tak i od całego w ziednoczonych usiłowaniach Narodu, nie doznały.

Z Paryża d. 11. Grudnia.

Od wojsk Cesarzkich z Hiszpanii

nadeszły następujące urzędowe doniesienia:

List Marszałka Hr. Suchet do Xcia Neufszatelskiego i Wagramskiego, Majora generała. Z głównej kwatery Murviedro d. 6 List. 1811.

Moi Xze! Nie zaniedbałem korzystać z zwycięstwa pod Saguntem i wzięcia tey twierdzy. W celu zamknięcia ścisley miasta Walencyi, kazałem woysku mojemu naprzod posłąpić; dywizya Haberta opadowała przedmieście zwane Serrano i tam się usadowiła. Straże nasze stoją przed szansem mostowem. Rozkazałem zaraz robić przekopy i sypać batterye dla ścisnienia miasta. Kaze zaiść Grao, iedynie wyyscie z miasta ku morzu. Dywizye Pambombini i Roberta stanowią drugą linią. — Mam honor donieść W. X. Moi, iż gdy rokoszanie Katalonii zebrali w mieścisku Balaguer 800 ludzi, w celu napastowania równin około Leridy, Jenerał Henriod, rządca ostatniego miasta, rozkazał wysłać oddziałowi z 400 ludzi z 14go liniowego pułku i 33 dragonii, pod rozkazami walecznego Kapitana Lecointe. Uderzono nie spodzianie na miasto Balaguer. D. 25 Października równo z świtem chcieli się rokoszanie ratować bramą, ktorey nasi dragoni strzegli; uderzono żywo na nich i po części w fosę wtrącono, gdzie wiele ich się utopiło. Nadeszła zaś piechota dokończyła zniszczenia tey kupy, która nie chciała złożyć broni: 600 ludzi zostało zabitych; resztę zabrano lub zatopiono. — Mam honor bydz etc.

Marszałek Hrabia Suchet.

Podług doniesień z pod Walencyi pod d. 18 Listopada, zrobione już były i uzbrojone dwie wielkie reduty nad brzo-

giem Gwadalawiar przeciw miastu; klasztor Kapucynow opatrzony strzelnicami i uzbroiony został. Trzecią redutę zaczęto robić w przechadźce Grao. Nieprzyjaciel trzymał jeszcze osadzony klasztor Pio-Quinto na lewym brzegu Gwadalawiar. Jenerał Rognat odebrał rozkaz podłożenia podeń miny, co mu się zupełnie udało; 3 kompanie uderzyły na ten klasztor i zabrawszy załogę jego w niewolę, w nim się usadowiły. Konsul Angielski Tupper rozrzuci obficie pieniądze, zmyśłone i naysmieszniejsze wiadomości rozpuscita, dla odurzenia nieszczęśliwych Walencyen-czykow. Park ciężkiej artyleryi nadciągnął już powiększcy części. D. 18 Listop. miano już tam 60 dział i 30,000 kul. Dowozy szły jedne za drugimi. Na czele załogi w Walencyi znajduią się dwa pułki mnichow, 3000 ludzi wynoszące.

Katalonia. — Jenerał Mathieu, rządca Barcelony, zrobił w nocy z 12 na 13 gły wycieczkę do Mataro, zwyczajney kryjówki łotrow Katalonii. Miastoto o godzinie 4 z rana napadnione zostało. Zepsuto tam wiele broni i skład żywności i ubiorow. Około południa zgromadził nieprzyjaciel wszystkie swoje siły dla uderzenia na Francuzow; ale batalion 18go pułku lekkiej piechoty był wytlarczającym do ich odparcia, zabrawszy im podpułkownika i 50 ludzi w niewolę, a raniwszy i zabiwszy daleko większą liczbę. Eskadra Angielska dawała przez cały dzień potężnie ognia, który zabił tylko 6 mieszkańcow Mataro. — Jenerał Decaen kazał mocne batterye usypać na przeciwko wysepce Las Medas, gdzie Anglicy zaczęli szanćce robić, dla zastłnienia żeglugi podbrzeżney. D. 6 Listop. zaczęto z tych batterxy ognia

dawać, i od tey chwili nie mogła się eskadra Angielska do tey wyspy zbliżyć, ktorey załoga, składająca się z rekrutow Hiszpańskich, przymuszona była chować się w dołach; wielu jednak z tych nieszczęśliwych uciekło na czołach do naszych łiraży.

List Xcia Dalmacyi (Marszałka Soult) do Xcia Neufschatelshiego, &c. Z główney kwatery Sewilli d. 25go Listopada.

Mci Xiążę! Miałem honor donieść W. X. Mci o poruszeniu, które Jenerał Girard uczynił do Kaceres, i że cel tego poruszenia zupełnie dopięty został. Obecność jego zrządziła rozproszenie kpusu rokoszanow, który Jenerał Castanos usiłował na nowo urządzić: przeszło półowa officerow i żołnierzy rozpędzona lub w niewolę wzięta została; jedna część powróciła do domow, a Castanos musiał się ratować ucieczką do Portugalii. Naczelnik batalionu Brondel od 21go pułku lekkiej piechoty wpadł do gór przed Xeres do Los Caballeros i Oliwa, napotkał tam kilka korpusow dywizyi Portugalskiej; rozpędził ie, zabiwszy im sto ludzi, a więcey jeszcze raniwszy, i powrócił z kilku set wołmi, które nieprzyjacielowi zabrał. — Zostaie z uszanowaniem &c.

Naczelný wódz wojska południowego, Marszałek Xże Dalmacyi.

Drugi List tegoż. Z główney kwatery Sewilli d. 2 Grudnia.

Zdarzenie, o którym donosi mi Jenerał Hrabia Erlon, (Drouet) dowodca 5go kurpusu, w listach swoich pod d. 28 29 i 30 Października, jest tak sromotne, iż nie

wiem iak go nazwać. Jenerał Girard rozproszywszy korpus rokosszanow Hiszpańskich pod Jenerałem Castanos, posunął się aż do Kaceres, gdzie znajdował się do 13. Miał rozkaz udać się d. 22 do Merida; lecz rozumiał, iż może do 26 pozostać w Kaceres. Na koniec wyruszył siamąd i nocował d. 27 w Arroyo de Molinos; założył w tej wsi główną swoją kwaterę, równie iak Xże Aremberg, dowódca jazdy; udano się na spoczynek, bez postawienia żadney strazy, ani placówki zewnętrznej, chociaż Jenerał Girard był uwiadomiony, iż dywizya Angielska Jenerała Hill czyniła poruszenia na granicy; ostrzegali go nawet patrole, iż nieprzyjaciel zbliża się w znaczney sile; zaślepienie i zapamiętałość jego tak iednak były wielkie, iż nieprzyjaciel znajdował się d. 27 o pół mile od wsi, a on nie wiedział o nim. D. 28 pierwsza brygada, pod dowództwem Jenerała Remond, znajdowała się już przeszło o pół mile w drodze, gdy Jenerał Hill podstąpił z swem woyskiem aż do mieszkania Jenerała Girard bez żadnego wystrzału. Jeden bataliion 34go i ieden 40go pułku znajdowały się we wsi z 3 połowami działami i przez opieszałość swoich dowódcow tym sposobem napadniętymi zostali; waleczni ci ludzie porwali się iednak do oręża, potoczyli się i przebili się przez nieprzyziaciela ku góróm, lubo nie bez straty. Xże Aremberg, pułkownik 27go pułku, 13 officerow, pomiędzy ktoremi 2 Naczelnikow bataliionowych, zabranemi zostali przez nieprzyziaciela z 400 żołnierzami i 3 działami. Jenerał Girard dostał się dogór z połową dwóch swoich bataliionow, 500 jazdy i orłami obu bataliionow. Reszta tej dywizyi, pod

dowództwem Jenerała Remond, która wyruszyła na pół godziny przededniem, przybyła do Merida nie wiedząc o niczem. Jenerał Bron na czele 20go pułku pospieszył na poczynku rozprawy przeciw nieprzyziacielowi, i przez kilkokrotne nę uderzenie przyłożył się do oswobodzenia woyska; ale przez zabicie pod nim konia dostał się w niewolę. Jenerał Girard miał pod sobą wybor woyska i dozwolił się sromotnie podeyść przez zbyteczne zaufanie. W chwili gdy znajdował się w niebezpieczeństwie, żadnych nie było rozstawionych strazy; officerowie i żołnierze znajdowali się w domach, iak w pośród pokoju. Każę ściśle czynić badania i wydam surowy wyrok dla przykładu. Jak tylko Hrabia Erlon dowiedział się o smutnem tam zdarzeniu, udał się zaraz do Merida, gdzie przybyli już byli Anglicy; lecz za jego zbliżeniem się uśiąpili siamąd. Potem zaczęli się do Portugalii cofać, za ktoremi poszedł Hrabia Erlon. — Został z uszanowaniem, etc.

Naczelný wodz woyska
południowego, Mar-
szalek Xże Dalmacyi.

Kolonna z 2000 piechoty i 500 konnicy rokosszanow Murcyi złożona, uderzyła d. 1 Paźdz. na posterunek w Huerka, składający się z iedney kompanii liniowego pułku i 50 dragonow; nieprzyziacieli czynił obroty, dla otoczenia tego oddziału i przecięcia mu drogi do 4go korpusu, będącego w Velez-Rubio; ale Naczelnik szwadronu Lenourit tak dobre przedsięwziął środki do uderzenia na nieprzyziaciela, iż rokosszanie iedni na drugich napędzonemi zostali i w ucieczce swojej 35

zabitych i 200 ranionych zostawili. — Trzy kolumny, pod rozkazami Jenerałów Godinota, Barrois i Semele, połączyły się z sobą d. 14 Paźdz. przed wsią S. Rocha, którą Balleysteros trzymał od kilku dni dywizją swoją osadzoną. Poczynione były rozporządzenia do uderzenia na niego; lecz w nocy opuścił wzgórki i cofnął się śpieszno za dawną linią i nie sądził się być bezpiecznym aż pod działami Gibraltaru, gdzie natychmiast rozszerzyła się trwoga. Jenerał Godinot kazał natychmiast osadzić wieś S. Rocha i okopy. Położenie Balleysterosa było tem smutniejsze, że go Anglicy do twierdzy wpisać nie chcieli; znajdował się przecież na tej gruncie i pod tej działami. Jenerał Godinot trzymając przez kilka dni osadzoną wieś S. Rocha, powrócił potem do Sewilli. Nazajutrz wpadłszy w dawną swoją nerwową chorobę zabił się z karabinu swojego ordynansa. Był to człowiek zacny, żołnierz waleczny i zasłużony, któremu wszystko zdawało się uśmiechać. Xze Dalmacyi przypisuje to samobójstwo, iak się z wszystkich zeznań pokazuje, melancholii, na którą Godinot z powodu nerwowej swojej choroby często zapadał.

List Jenerała Dorsenne, naczelnego wodza wojska w północney Hiszpanii, do Xcia Neufszatelskiego. Z głównej kwatery Waladolidy d. 21 Października.

Mci Xze! Jenerał Raynaud, dowodzący w Ciudad-Rodrigo, wyjechał d. 15 b. m. z 4 konnemi strzelcami z tej twierdzy, dla upatrzenia osobiście dogodnego miejsca na wybieranie furazów od Fuento-Guinaldo. Był on tyle nierozsądny, iż zapuścił się o półtory mili od miasta;

tu obokoczył go szwadron kupy Juliana, który zawsze w tych okolicach krąży. Nadaremnie usiłował się bronić; zabrany został z 3 swoiemi strzelcami, a czwarty uciekł i dostał się do miasta. W. X. Mość zaledwo uwierzysz takiemu nierozsądkowi z strony Jenerała Raynaud, zwłaszcza, że mu po kilka razy w Rodrigo zakazywałem, ażeby nie czynił żadnych hazardownych wycieczek, a nadewszystko swoją osobą, ponieważ był w wszystkie potrzeby opatrzony. Dałem zaraz rozkaz Jenerałowi brygady Barrie do objęcia dowództwa w Ciudad-Rodrigo, który tam pojechał z przeznaczonym do tej twierdzy transportem mąki. — Zostać z uszanowaniem, etc.

Hrabia Dorsenne.

Dragi List tegoż. Z głównej kwatery Leon d. 9 Listopada.

Mci Xze! Miałem honor donieść W. X. Mci o rozporządzeniach, które poczyniłem, dla osadzenia znówu Asturyi. Miałem przyczyny domyślać się, iż rokoszanie wszystkimi siłami bronić będą wzgórku Pajares; doniesiono mi nawet, iż w wielu korzystnych miejscach porobili szanse, co mnie skłoniło do wspierania osobiście dywizyi Bonnetta, która miała poleconą sobie tę wyprawę. Kazałem ją wspierać trzema batalionom wołyżerów od dywizyi Dumouffier i częścią jazdy gwardyi. D. 5 załaliśmy nieprzyaciela uszykowanego na wzgórku; wdrapali się nań wołyżerowie nasi, a przestraszony tem nieprzyjaciel, słabo się bronił, i wszystkie szanse w krotce zdobyte zostały. Nieprzyjaciel utracił tu wiele ludzi i śpieszno się cofał. Po pierwszym tym kroku

kazałem wzgórek osadzić, a Jenerał Bonnet ruszył do Puente-Fieros, gdzie nieprzyjaciół poczynił przygotowania do mocnej obrony. Jenerał ten znając dobrze położenie miejscowe kazał iedney swojej kolonie obayśdź warowne to stanowisko, gdy tym czasem na nie z przodu uderzył. Rokoszanie bojąc się bydź oderzniętymi opuści i swoje okopy. Ścigano ich żywo aż do Campo-Manes i Pola de Luna, gdzie doznała ich przednia straż i zaraz zaczęła się walka, która za nadejściem dwóch pieszych pułków na naszą przeważała się strone; nieprzyjaciół zostawił na placu wiele zabitych, i zabraliśmy 135 jeńców. Jenerał Pol, dowodzący rokoszaniem, miał ieszcze nadzieję wstrzymania walecznych naszych wojsk przy moście Santilany, nad ktorego obwarowaniem spieszno pracowano. Jenerał Bonnet rozkazał iednemu z swoich pułków przeprawić się d. 7 równo z świtem przy Vejo za rzekę Lenę, i postępować po lewym brzegu tej rzeki. Nieprzyjaciół zatrwożony tem działaniem, zaczął uchodzić i żywo był ścigany na drodze do Galicyi aż za Parna. — Wojsko trzyma teraz osadzone Oviedo, oboz pod Grado i port w Gijon. Jenerał Bonnet, ktorego znane są talenta i doświadczenie, trudni się urządzeniem prowincyi Asturyi i oczyszczeniem z reszty łotrów. Udał on się do wąwozów Galicyjskich. W porcie Gijon zabraliśmy kilkanaście statków z towarami Angielskimi, a między innemi ieden z prochem, żelazem i mundurami Angielskimi. — Został, &c.

Hrabia Dorsenne.

Wojsko północne. Gdy Jenerał Bonnet udał się przez górę Pajares do Asturyi,

Jenerał Dubreton, zebrawszy znaczną kolonę wojska w Torrelavega, poszedł do Cabezon i innych miejsc prowincyi St. Ander, ktore Hersztowie Marquesito i Mendizabal napadali. D. 6 Listop. został nieprzyjaciół z Cabezon wypędzony, a Jenerał Dubreton obrał sobie stanowisko w Sidiás. D. 7 zgromadziwszy nieprzyjaciół wszystkie swoje siły, uderzył na niego; lecz został żywo odparty i utracił 2 officerów i wiele żołnierzy. O godzinie 4 po południu połączył się znowu i ponowił atak; grenadyerowie nasi i strzelcy rzucili się nań z bagietem. Szyki jego wkrótce potamane zostały; ieden pułkownik i wiele officerów zabitych zostało; nieład był powszechny; nieprzyjaciół utracił do 500 ludzi w zabitych i ranionych i wiele w jeńcach. Marquesito ratował się z trochę ludzi za Deba; Mendizabal ogotoczony ze wszystkiego w górach tylko ocaleć nie znalazł. — W St. Vicent pochwyciły nasze wojska piękny bryg Hiszpański. Jeden statek wyposażony 8 działami, 500 karabinami i znaczną ilością amunicyi uciekł z portu Gijon, gdy Jenerał Bonnet wchodził do Oviedo; niepogoda zniewoliła atoli kapitan tego okrętu do opuszczenia nieprzyjacielskiej eskadry i wyrzucenia swego ładunku w Plencia, który wojska nasze zabrały. — Kolonny ruchome okręgu północnego wojska nie przesłaniają z największą pomyślnością ścigać drobne kupy rabusiów. W miesiącu Październiku zabili ich w różnych miejscach przeszło 500, a więcey 200 znajduje się w więzieniach. Zabrano im procz tego 300 koni.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 29. GRUDNIA 1811 Roku W NIEDZIELE

Z Warszawy d. 24. Grudnia.

S E Y M.

Sessya Seymowa 18 Grudnia.

Zagaiwszy JW. Marszałek Seymowy Sessyją zwyczajnym obrzędem o godzinie 11-tey, wezwał Radę Stanu, ażeby Projekt z kolei pod decyzją Izby Poselskiej przypadający wprowadzonym został.

Zabrał głos JW. Minister Skarbu, i wprowadzając Projekt, pod tytułem: Podatek od rzezi Bydła w Miastach rozbiórka jego zasady. Oddał potem Projekt do łaski Marszałkowskiej, który z polecenia JW. Marszałka Seymowego Sekretarz Seymowy przeczytał. Po odczytaniu podanego projektu, JW. Owidzki Kommissarz do materji dochodów i Skarbu w zabranym głosie wystawiał zasady oszczędności, które szukaćby koniecznie należało w odmianie organizacyi tak sądowej, iako też polityczney, i skarbowey.

JW. Wodziński Członek teyże Komisji wystawiał, że Projekt teraz pod decyzją Izby Poselskiej przyniesiony, w Kommissji dokładnie był roztrząsany, i że na przełożenie Kommissji tak opłata od niektórych artykułów, iako też kary na kontraweniencow pierwsiastkowo proponowano, zmniejszone i umodyfikowane zostały.

JW. Morbitzer Deputowany miasta Krakowa, zastępujący w Kommissji do materji dochodów i Skarbu nie przytomnego dla słabości JW. Niemirę, oświadczając Izbie Poselskiej podziękowanie za ufność w nim położoną; a wynurzając oraz boiaźń, iaką jest przejęty porównywaniem sił swoich z talentami zaakomitego męża, którego w pracy zastępuje, obrócił głos do JW. Marszałka Seymowego,

i upraszał go, ażeby do podnożka tronu raczył wnieść podziękowanie za wybór Ministra Skarbu, którego świetne talenta i nieskażone cnoty powszechnie są znane. Zwracając zaś mowę do wprowadzonego Projektu oświadczył: że cenę od rzezi bydła znajduje za wysoko położoną, bo proponowana opłata od niektórych artykułów, równa się wewnętrznemu szacunkowi przedmiotu opłacie podległego, zwłaszcza w teraźniejszych tanich czasach.

JW. Marszałek Seymowy znajdując rozbiór materji rozwałdze podaney ukończony, zamknął dyskusyją, i podał Projekt do wotowania, po którym, iako też po przeliczeniu galek okazało się na stronie *affirmative* 62 galek, na stronie *negative* 107, a tak Projekt wymieniony przez 169 Posłów i Deputowanych, tudzież Radcow Stanu, większością 107 kresek przeciw 62 odrzuconym został. Wotowanie takowe w osobnym protokóle zapisane, i podpisami tak JW. Marszałka Seymowego, iako też Deputowanych i Sekretarza Seymowego stwierdzone, Izbie Poselskiej zwykłym sposobem ogłoszone było.

Zabrał głos JW. Minister Skarbu oświadczając Izbie Poselskiej, że uwaga z strony JW. Morbitzera względem wysokości ceny niektórym artykułom oznaczoney, iedynie Izbę Poselską do nieprzyjęcia Projektu powodować mogąca, przy roztrząsaniu projektu przez Kommissyją wnoszona, i modyfikacyia, któraby zapewne nastąpiła, w tym przedmiocie przedkładaną nie była; nie wątpi więc, iż po nowem projekcie przez Kommissyją roztrząsaniu i znizeniu ceny opłat wysokie mi zdawać się mogących, Izba Poselska przyjęcia takowego projektu nie odmowie

Wprowadził zatem Projekt tyczący się przyznania na dochód Skarbu przedarzy i fabrykacyi tak Tytuniu iako i Tabaki; popierał tenże Projekt wielu stosownemi i mocnemi przyczynami; dodał nakoniec, że uwagi Kommissyi przy roztrząsaniu tego projektu uczynione, ziednaty modyfikacyją, artykułem 3cim objęta, że w żadnym razie funt Tabaki lub Tytuniu ordynaryynego nie będzie mógł bydź drożey nad dwa złote Polskie przedawany. Oddał Projekt takowy do łaski Marszałkowskiej, który, gdy na zalecenie JW. Marszałka Sejmowego przez Sekretarza Sejmowego był przeczytany, zabrał głos JW. Owidzki, i popierając wprowadzony Projekt dowodził, że nie można Rządowi odmawiać korzyści z takowych czerpanych źródeł.

JW. Wodziński w mowie swojej przekładał urządzoną niedostatecznie manipulacyją przedarzy tegoż artykułu, — Na co JW. Minister Skarbu odpowiadając oświadczył, że krótki przeciąg od rozpoczęcia jego urzędowania upłyniony, nie dozwolił mu dotąd zająć się dostatecznem tego przedmiotu urzędzeniem, co iednakże usiłowaniem jego będzie.

JW. Marszałek Sejmowy znajdując Projekt do decyzyi wprowadzony, dostatecznie roztrząsionym, zamknął dyskusyją, i podał Projekt do wotowania, które gdy w przepisany porządku odbyło się, znaleziono po otwarciu naczynia na stronie *affirmative* gałek 142, zaś na stronie *negative* 19, i tym sposobem projekt rzeczony przez wotujących Posłów i Deputowanych, tudzież Radców Stanu, większością 142 kresek przeciw 19 przyjętym został. Wotowanie takowe do oddzielnego protokołu wpisane, i tak przez JW. Marszałka Sejmowego iako też Deputowanych, tudzież Sekretarza Sejmowego podpisane zostało. Poczem JW. Marszałek zaleciwszy pierwey ogłoszenie Izbie przyjęcia tego Projektu, rozkazał wygotować o tem uwiadomienie do Senatu, i do odniesienia takowego Poselstwa mianować JW. Grabowskiego Radcę Stanu, i Morbitzera Kommissarza Izby Poselskiej do materyi dochodów i Skarbu.

Zabrał znowu głos JW. Minister Skarbu, i wprowadzając Projekt pod tytułem:

Fodymne dawne i podwyższone; przywołując oraz powody takowy projekt wnoszące, oddał go do łaski Marszałkowskiej. Po przeczytaniu tego projektu, mówił JW. Wodziński Kommissarz wyślawiając, że artykułem 3cim podanego Projektu Fodymne na ostatniem posiedzeniu Sejmowem podniesione, do znizenia w połowie teraz projektowane, tak, iż domy mieyskie tytułem tego przydatku nie drugie tyle, lecz połowę tego, co wynosi dawne fodymne, teraz płaciłby miały, miały by były przeciążone, ile że Podatek takowy najmocniej Miała dotyka, wnosł przeto, ażeby wprowadzonego teraz Projektu decyzya do dnia jutrzejszego odłożoną była, a to w zamiarze przedsięwzięcia nowego roztrząsania i zmodyfikowania artykułu 3go.

JW. Minister Skarbu odpowiadając wyślawiał, że kwestya teraz o zmodyfikowanie artykułu 3go uczyniona, była już przedmiotem uwag i naradzeń Kommissyi, i że taż Kommissya zgodnie i bezwarunkowo przyjęła takowy Projekt. Wnosł przeto, ażeby Projekt do decyzyi mógł bydź podany.

JW. Marszałek widząc Projekt wymieniony dostatecznie roztrząsionym, a z powodu umieszczonych na tymże Projekcie podpisów całego grona Kommissyi i samego JW. Wodzińskiego, odłożenia decyzyi żądającego, przekonywał się, że Projekt zgodnie przez całą Kommissyją był przyjętym, i dla tego niewidząc powodu odłożenia jego decyzyi, zamknął dyskusyją, i podał Projekt do wotowania, które gdy w przepisany porządku odbyło się, i gałki w ilości 165 rozdane, po otwarciu naczynia obliczonemi były, znalazło się na stronie *affirmative* 106 gałek, a na stronie *negative* 59, i tym sposobem Projekt wymieniony większością kresek 106 przeciw 59 przyjętym został. Uformowany takowego przyjęcia osobny protokół podpisał tak JW. Marszałek iako też Deputowani i Sekretarz Sejmowy.

Poczem JW. Marszałek zalecił wygotować uwiadomienie do Senatu o tej decyzyi Izby Poselskiej, przesyłając przytem Projekt większością głosów przyjęty. Do odniesienia zaś takowego Poselstwa wezwał JW. W. Linowski Radcę Stanu,

i Dembowskiego Kommissarza Izby Poselskiej do Przychodów i Skarbu. Gdy zaś w dniu tym spóźniona już pora dłużej działać nie dozwalała, zatem JW. Marszałek Seymowy solwował Sessyją na dzień następny, na godzinę otą ranną.

Sessya Seymowa d. 19 Grudnia.

Po zgromadzeniu się Izby Poselskiej o 9tej, a przybyciu Rady Stanu o 11tej godzinie, natychmiast JW. Marszałek Seymowy zagaił Sessyją, wynurzając duże ukontentowanie, że uchwalone dotąd przez Izbę Poselską Projekta Skarb kilku-nastu zasilają milionami, lecz oraz dodał, że to nie sławia jeszcze Rządu w możliwości opędzania potrzeb krajowych, i że droga dla serca Polaka Oyczyzna nowych poświęceń, nowych ofiar potrzebuje. Mówił dalej, że oszczędność w wydatkach Skarbowych nietylko jest przez godnego Ministra Skarbu ur. czyście zapowiedzianą, lecz przez ułta samego N. Pana zapewnioną; a chociaż to troskliwość Seymujących Stanów zaspokoić powinno, gdy atoli gorliwi Kommissarze Skarbowi z przykładną troskliwością ciągle przekładają powszechny niedostatek kraju, wezwął zatem JW.W. Ministrow, ażeby do oszczędzania wydatków z całą przykładali się usilnością, i tym sposobem, gdy za dwa lata znówu Narod o ich czynnościach sądzić będzie, do należnego im wieńca zasług w Oyczyźnie nowe przydali gałązki. Obracając zaś mowę do Izby Poselskiej rzekł: „Szanowni Kolledzy! Niech słodka spokoynosc osiadzie w sercach waszych, bo szanowni i cnotliwi Ministrowie nie zawiodą nadziei naszych. My zaś szlachetnym dla Oyczyzny uniesieni zapalem nie odmawiajmy naszemu do-bremu Oycu Królowi zasilenia Skarbu. Znane cnoty tego Monarchy zaręczają Nam dobre użycie publicznego grosza.” Wezwał potem Radę Stanu, ażeby Projekta z kolei przypadające wprowadzanymi były. JW. Minister Skarbu odpowiadając na powyższą JW. Marszałka mowę, zaręczył, że równie uczucia najlepszego Króla, iak usiłowania Ministrów dają do zaprowadzenia ścisłej oszczędności, iak dalece taż z nieuchronnemi potrzebami Rządu pogodzoną być może. To wynurzywszy, wprowadził projekt na dniu wczorajszym nieprzyjęty, a tyczą-

cy się opłaty od Rzezi bydła po Miałtach, oświadczając, że ten projekt poprawiony i zmodyfikowany, oraz przez Kommissyją do materji Dochodów i Skarbu na nowo roztrząsiony i zatwierdzony, do powtornej decyzji Izby Poselskiej przychodzi; a mówiąc ieszcze za jego poparciem, złożył go wreszcie do łaski Marszałkowskiej. — Po przeczytaniu takowego Projektu, zabrał głos JW. Morbitzer Deputowany Miałta Krakowa, zalepujący złożonego chorobą JW. Niemirę Kommissarza do materji Dochodów i Skarbu, i oświadczył, że modyfikacye opłat od Rzezi bydła w projekcie na nowo pod decyzyją Izby Poselskiej przychodzące dopuszczalne, usunęły przyczyny opierania się temuż Projektowi. JW. Marszałek znajdując Projekt dostatecznie wyjaśnionym, zamknął dyskusyją, i podał go do wotowania, które okazało, że przez wotujących 163 Postów i Deputowanych, tudzież Radców Stanu, Projekt większością 135 galek na łronie *affirmatve* przeciw 28 na łronie *negative* znalezionych, przyjęty został.

JW. Marszałek Seymowy wotowanie takowe do osobnego protokołu zapisane wraz z Deputowanymi i Sekretarzem podpisawszy, zalecił wygotować o tem uwiadomienie do Senatu, i końcem odniesienia Poselska wyznaczył JW.W. JXiedza Woronicza Radcę Stanu, i Owidzkiego Kommissarza Izby Poselskiej do materji Dochodów i Skarbu. Poczem wezwał Radę Stanu do wprowadzenia dalszych projektów.

JW. Minister Skarbu wnosząc projekt pod tytułem: Prawa o opłatach Stęplowych, popierał tenże projekt oświadczając, że Kommissyja Poselska, obśtaiają przy modyfikacyach, wezwana na posiedzenie Rady Stanu, tamże na przyjęcie jego po uczynionych modyfikacyach zezwoliła. Oddał potem Projekt wymieniony do łaski Marszałkowskiej, po którego przeczytaniu zabrał głos JW. Owidzki Kommissarz do materji Dochodów i Skarbu. Mówiąc on o projekcie, zasady'onegoż wyślawił. — JW. Godlewski Członek teyże Kommissyi, mówiąc o zbytich wydatkach, i wycieńczonych siłach kraju, ubóstwem do stanu niemożności ponoszenia takowych ciężarów przywiedzionego,

czytał Budget na rok 1811, przebiegał każdy jego szczegół, a zwracając uwagę Izby Poselskiej, mianowicie do każdego artykułu wydatków, wszędzie możność oszczędzenia wyślawiał. Porównywał zaś ilość tychże wydatków z ogółem dochodów dotąd już przyjętych, i do przyjęcia jeszcze proponowanych, wyślawiał, że nieprzyjęcie proponowanej opłaty od ściepla żadney różnicy w rachubie skarbowey nie uczyni. Mówiąc wreszcie tak przeciw wprowadzonemu Projektowi, iako też przeciwko zbytнім wydatkom, radził odrzucenie projektu.

JW. Dembowski Członek teyże Komisji żądał, ażeby istotny stan Skarbu był nadewszystko Izbie Poselskiej wyślawionym, i żeby tym sposobem Stany Seymujące o potrzebie sfinansowania nowych Podatków przekonane, z pewnością postępować mogły; wnosząc oraz, ażeby dalsze Seymu działania póty wstrzymanemi były, póki JW. Minister Skarbu żądanych objaśnień Izbie Seymowej nie złoży.

Zabrał głos JW. Minister Skarbu, w którym odpowiadając na głos JW. Dembowskiego, oświadczył, że niedawno na tę ciernistą wezwany drogę, nie miał jeszcze dosyć sposobności i czasu, ażeby cały ogół Skarbu, który rozmaite składa gąszcz, objaść zdołał, a ztąd wyznał swoją niemożność z zupełną dokładnością uiszczenia się w takowem żądaniu. Odpowiadając zaś na głos JW. Godlewskiego zaręczał, że uchwalone dotąd zasiłki nie zaradzą jeszcze koniecznym krainu potrzebom. Zaślanawiając się on nad uwagami przez JW. Godlewskiego przeczytanym Budgetie czynionemi, mniósł jego rachuby co do niektórych artykułów

przychodu okazał, i dodał, że w razie finansowcey walki, gdy idzie o uratowanie Ojczyzny, albo iey zgubienie, nie należy opierać zdania na jednostraynem wyślawieniu.

Zabrał powtórnie głos JW. Godlewski. W tym odpowiadając na powyższy głos JW. Ministra Skarbu, tłumaczył zasady rachub, które przy Budgetcie czytany wyślawił; dodał nakoniec, że mały fundusz jest powodem do wielkiej oszczędności.

JW. Minister Skarbu w zabranym głosie powtórnie odwołał się do Sądu całej Izby Poselskiej.

Zabrał nakoniec głos JW. Marszałek Seymowy, i oświadczył, że krótkość czasu od iakiego szanowny Mąż, co Minister Skarbu trzyma, na tym urzędzie zostaje, jest jedyną przyczyną niemożności wyślawienia Izbie Poselskiej dokładnego stanu Skarbu. Dodał, iż potrzeba podatków walczy między ubóstwem, a zachowaniem Ojczyzny droższy nad wszystko; nie widzi więc powodów iasniejszego tłumaczenia, się, na którą stronę przekonanie i wewnętrzne uczucia prowadzić nas powinny; a znajdując wreszcie projekt dostatecznie wyjaśniony, zamknął dyskusyję, i podał tenże projekt do wotowania. Po obliczeniu galek, znaleziono ich *affirmative* 68, a zaś na stronie *negative* 103, i tym sposobem przez wotujących 166 Posłów i Deputowanych rzeczony Projekt większością 103 głosów przeciw 63 nie był przyjęty.

Gdy posiedzenie to zabrało czas aż do godziny pięć wieczorney, dla spożnionej pory JW. Marszałek solwował Sessyję na dzień następujący.

D O N I E S I E N I A.

Na mocy Wyroku Sądu Pokoju Powiatu Jędrzejowskiego między Mojżeszem Kałiniowiczem, a W. Juliją Skąpską dnia 23 Kwietnia r. b. zapadłego, dobra ziemskie część Piotunki Skąpskich w arendowną posesyję więcej dającymu za gotowy pieniądz do wytrzymania należącey summy zł. pol. 580 wraz z prowizyą i kosztami prawnemi wypuszczoną będzie licytacya w Jędrzejowie pod Nr. 5 dnia 3 Stycznia 1812 roku z rana o godzinie 10 odbędzie się; cena szacunkowa zł. pol. 1000 wtracając w nią wyderkaffy i podatki. Zycząc sobie tey posesyji, inwentarz i powody mogą sobie każdego czasu przyznać u podpsadego w Jędrzejowie pod Nrem 67 mieszkającego.

W Jędrzejowie d. 13 Grudnia 1811 roku.

Franciszek Natęcz Komornik, Bur. S. P. P. Jędrzejowskiego Dep. Krak.

P I S A R Z

Trybunału Cywilnego pierwszej Instancji Departamentu

KRAKOWSKIEGO.

Na mocy Rezolucyi swego Trybunału pod dniem 4 Marca Roku 1811 odebrańey do wiadomości publiczney podać: iż wskutek dobrowolney umowy i wzajemnych oświadczeń z strony Wgo Wojciecha Rottermunda, Summy 38,000 zł. pol. w monecie srebrney grubey lub w złocie, czerwony złoty po zł. 18 rachuiąc, z prowizyą po 5 od 100 od dnia 24 Czerwca 1809 r. zacząwszy, tudzież 150 Czer: zł: w złocie zapłacić się mających wierzyciela, z mocy ugody w sądzie Pokoju Powiatu Krakowskiego w Krakowie dnia 27 Czerwca 1810 r. zawartej, prawem przekonywającego i z strony Wgo Tomasza Maiewskiego, dobr wsi Chłewskiej Woli w Departamencie Krakowskim Powiecie Jędrzejowskiem leżących właściciela i Summy wyżej wyrażoney dłużnika, do Trybunału swego podanych i przyiętych, odprawiać się będzie sprzedarz dobr wsi Chłewskiej Woli Wgo Tomasza Maiewskiego dziedzicznej w tutejszym Trybunale w domu posiedzeń Trybunału na Grodzkiej ulicy pod liczbą 106.

Pierwszy termin licytacji jest oznaczonym na dzień 18 miesiąca Maia roku bieżącego, drugi na dzień 23 Czerwca, a 3ci na dzień 11 Lipca r. także terażniejszego.

Warunki licytacji między stronami iak wzwyż dotyczącemi ułożone są następujące:

1. Chcący licytować złoży 10tą część iako wadium w złocie.
2. Kupiciel po stanowczym przysądzeniu w dni 14 zapłaci w Krakowie Wmu Wojciechowi Rottermundowi Summę 38,000 zł. pol. w monecie srebrney grubey lub w złocie ważnym Hollenderskim rachuiąc Czerwony złoty po 18 zł. pol. tudzież prowizye zaległe i 150 dukatów w złocie, i illość kosztow oszacowania i licytacji z Summy szacunkowej złoży.
3. Co do reszty Summy szacunkowej:
 - a. Summy wyderkaffowe przy dobrach zostaną, iako pierwszą Hipootekę mające.
 - b. Summa 10,000 zł. pol. Ur. Jmc Panny Maryanny Stradomski do wyjścia iey z małoltnosci przy dobrach także zostanie;
 - c. Podobnież Summa Jmci Pani Głowacki 400 zł. pol. oraz
 - d. Jmci Panny Maryanny z Wyszowatych Sadowski 500 zł. pol. ktoreto wszystkie Summy po zredukowaniu na dobrą monetę podług kursu owczasowego Bankocetli także w złocie lub w grubey monecie przy dobrach zostaną.
 - e. Resztuiąca zaś Summa z licytacji tych Dobr wynikająca także w 14 dniach W. Maiewskiemu grubą monetą srebrną zapłacona będzie.

4. Gdyby kupiciel kondycyi ktoreykolwiek licytacji nie dopełnił, na ten czas nowy termin na jego kosztu i stratę byłby przeznaczonym.
5. Na pierwszym terminie licytacji naywięcej daiącemu stanowcze nastąpi przysądzenie, i dla tego wszyscy wierzyciele intabulowani powinni praw swoich i funduszu zadość uczynienia dopilnować.
6. Gdyby na pierwszym i drugim terminie licytacji nikt w chęci kupienia nie stawił się, lub nad illość oszacowania nie ofiarował, tedy na trzecim terminie stosownie do Art. 964 sąd postąpi bez żadnego stron oświadczenia naywięcej daiącemu nawet niżej oszacowania wieś ta przedana i przysądzona zostanie.
7. Gdy zaś strony niniejsze są zdadne do zawierania umów wszelkich, więc postępowanie, iakie między sobą ułożyły, uważane ma być za trwałe i ważne.

W porządku zaś oszacowania dobr wsi Chlewskiej Woli na przedarz wystawionej wyznaczeni są rezolucyą Trybunału w sztuce biegli, którzy przed dniem 15 Kwietnia r. b. oryginał oszacowania na gruncie sporządzić się mianu, do kancelaryi Trybunału oddadzą; każdemu więc chęć kupna maiącemu przed terminem licytacji akt oszacowania w kancelaryi Trybunału przeyrzeć będzie wolno.

Dan w Krakowie w kancelaryi Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego dnia 16 Marca 1811 roku.

*Syktowski,
Pisarz.*

**Uchwała przepisująca sposób examinowania pragnących otrzymać
Katedry wakujące w Szkole Głównej Krakowskiéj.**

- 1mo. Dziekan Wydziału doniesie Dozorowi o wakującej Katedrze, a tym czasem na Posiedzeniu Wydziału będzie wybrany Zastępca do dawania Lekcyi téj Katedry z Penją aktualnemu Profesorowi należną, o czém doniesie Dozorowi, a Dozór Magistraturze Najwyższéj nad Edukacją przełożonéj.
- 2do. Po dezyzyi Dozoru Rektor Szkoły Głównej ogłosi Konkurs przez Gazety, i przez przybicie tegóż ogłoszenie na Kollegium Jagiellońskiem, wyrażając obowiązki i Penją do Katedry przywiązane.
- 3to. Kandydat życzący sobie otrzymać Katedrę, złoży Rektorowi Opis swóiego życia, udowodniając Zaswiadczeniami swoje Nauki i dobre Obyczaje, dołączy oraz Programma według którego życzyłby sobie dawać Lekcyę téj Katedry, o którą się stara.
- 4to. Rektor Zaswiadczenia i Programmata odda Dziekanowi Wydziału w którym Katedra wakuje. Dziekan wezwie na Posiedzenie wszystkich Emerytów i Professorów Wydziału, mogąc wezwać i innych Professorów Szkoły Głównej, których Katedry z tym Wydziałem bliższy związek mają. Tak zebrany Wydział wybierze dwóch Examinatorów, którzy wraz z Dziekanem Programma rozwiązać mają. Na témże Posiedzeniu ma być wybrana Materya, która Kandydatowi do napisania Rosprawy, podaną będzie.
- 5to. Gdy wyznaczeni Examinatorowie swoje zdanie wydadzą, Dziekan złoży je Dozorowi wraz z Zaswiadczeniami i Programmatem Kandydata.
- 6to. Jeżeli Dozór uzna, że Kandydat może być przypuszczony do osobistego Examinu, uczyni do Niego wezwanie, przesle Mu oznaczoną Materyą i czas do stawienia się na Examen wyznaczy.
- 7mo. Examen osobisty odbywać się będzie przez dwa dni w Wydziale in pleno, w przytomności Rektora i Delegowanego od Dozoru. Dnia pierwszego zapytania i odpowiedzi mają być czynione słownie. Drugiego zaś Dnia Examen z Aplikacyi praktycznéj, to jest: w Teologii np. rozwiązanie Kazusów.

W Prawie prowadzenie Spraw 'podanych. W Wydziale *Lekarskim*, leczenie chorób i przypadków danych. W *Fizyce*, *Chemii* Doświadczenia, z którychby można osądzić, o wprawności Kandydata. Z *Matematyki* Aplikacya ięy do sztuk, wyrachowanie Obserwacyy Astronomicznych i t. d. W *Literaturze* Zagadnienia i Odpowiedzi, na piśmie czynione byćz mają.

8to. Examen takowy, má byćz publiczny. Jednomyslność lub większość Głosów osób Wydział składających decydować, będzie równość Wotów rozwiązuje Rektor,

9to. Po ukończonym Examinie i uznaniu zdatności Kandydata, co do Nauk, Dziekan uczyni Rapport Dozorowi,

10to. Dozór wyznaczzy Dzień Kandydatowi w którym będzie miał Lekcyą w Szkole w przytomności Deputowanych od Dozoru. W Materyi podaney Mu przez Dziekana na Dwadzieścia cztery godzin przed Lekcyą, a to dla przekonania się, czyli sposób słomaczenia się Kandydata w Nauczaniu iest iasny i dokładny?

11cim. Słowny wywód całego tego Examinu wraz z zdaniem Wydziału i z swoją opinią Dozór prześle Izbie Edukacyynę, która gdy się o zdatności Kandydata przekona, Patent prześle dla Niego na Ręce Rektora, ten go Kandydatowi odda i Dozór o tém uwiadomi,

12cim. Dziekan w przytomności Rektora wprowadzi Patentowanego Profesora do Katedry, i załęci Uczniom obowiązki względem Profesora.

Uchwalono na Sessyi izby Edukacyynę Dnia 30. Sierpnia 1811go Roku,

podp.

Walenty Sobolewski

Prasydujący.

J. Lipiński

J. J. E. S.

Zgodność z Oryginałem zaświadczam

Felix Jaroński

Sekretarz.

REKTOR SZKOŁY GŁÓWNEJ KRAKOWSKIEJ.

Uwiedomia , że w tutéyszej Akademii wakują Katedry następujące :

w Wydziale Teologii.

I. *Katedra Historyi Kościelnej z pensją iaką inni Professorowie w tym Wydziale pobierają.*

w Wydziale Prawa.

II. *Katedra Prawa Natury , Publicznego , Narodów , tudzież Ekonomii Politycznej z pensją roczną złotych polskich 4000.*

w Wydziale Filozofii.

III. *Katedra Matematyki aplikowanej do Sztuk , Geometrii Descriptivae , Architektura Cywilna , Mechanika , Hidraulika , z Nauką Budownictwa , wiéyskiego Dróg i Mostów , z pensją roczną złotych polskich 6000.*

VI. Katedra Literatury Polskiej z porównaniem Wzorów Literatury Łacińskiej, Francuskiej i Niemieckiej z pensją roczną złot. pols. 6000.

Kandydaci życzący sobie Katedrę iedną z tych otrzymać, mają Programmata Nauk, których uczyć chcą, oraz wywód swoich Nauk, Prac i Zastug, z dołączonemi dowodzącemi Świadcetwami przed dniem 1. Listopada r. b. złożyć w Kancellaryi Dozoru Szkoły Głównej.

Uwiedomienie zaś w iaki sposób Konkursa odprawiać się mają, a zatém iak się postąpi z temi, którzy Programmata złożą, powezmą z przyłączonéy tu Uchwały od Prześwietnéy Izby Edukacyjnéy dnia 30. Sierpnia r. b. Nro. 10017 wydanéy. --- Działo się w Krakowie na Posiedzeniu Dozoru Szkoły Głównej, dnia 16. Września 1811.

Sebastyan Hrabia Sierakowski

Rektor Szkoły Głównej.

Felix Jaron'ski

*Teol. Dr. Filozofii Professor,
Sekretarz Szkoły Głównej
Krakowskiéy mpr.*

A. Termin Roczny	Za kapitał od sta Talarow.		Za kapitał 1000 Talarow.		Za kapitał od 10,000 Talarow.		Za kapitał od 100,000 Talarow.	
	Wypłata a Cont. Tal:	Reszta Kapitału. Tal:	Wypłata a Conto. Tal:	Reszta Kapitału. Tal:	Wypłata a Conto. Tal:	Reszta Kapitału. Tal:	Wypłata a Conto. Tal:	Reszta Kapitału. Tal:
Boże Nar: 1811.	0,750.	90 259.	7,500.	992,500.	75 000.	9 925,000.	750,000.	99,250 000.
1812.	0,787.	93,462.	7,875.	984 625.	78 750.	9,846 250.	787,500.	98,462,500.
1813.	0,827.	97 036.	8,269.	976,350.	82,687.	9 763,562.	826 875.	97,035,615.
1814.	0,868.	96,767.	8,682.	967,674.	86,822.	9,676 741.	808 219.	96,767,406.
1815.	0,912.	95,856.	9,116.	958,558.	91,163.	9,585,578.	911,630.	95,855,777.
1816.	0,957.	94,899.	9 572.	948,950.	95,721.	9,489,857.	957,211.	94,898,565.
1817.	1,005.	93,893.	10,051.	938,935.	100,507.	9 389,349.	1,005,072.	93,89 494.
1818.	1,055.	92,838.	10,553.	928,382.	105,533.	9 283,817.	1,055,325.	92,838,108.
1819.	1,108.	91,730.	11,031.	917,301.	110,809.	9,173,008.	1,108,092.	91,730,077.
1820.	1,163.	90,567.	11,635.	905 666.	116,350.	9 056,658.	1,163,498.	90,566,581.
1821.	1,222.	89,345.	12 217.	893,449.	122 167.	8,934 491.	1,221,671.	89,344,910.
1822.	1,283.	88,062.	12,823.	880,624.	128 75.	8,806,216.	1,282,755.	88,062,155.
1823.	1,347.	88,715.	13 469.	887 153.	134 689.	8 671,516.	1,346 892.	88,715,263.
1824.	1,414.	85,301.	14 142.	853,010.	141,424.	8 530,103.	1,4 4,37.	85,301,026.
1825.	1,485.	83,816.	14,849.	838 161.	148,495.	8,331,603.	1,484 949.	83,816,077.
1826.	1,559.	82,257.	15 592.	822,569.	155 910.	8,225,683.	1,559 196.	82,256,881.
1827.	1,637.	80 620.	16,372.	806,197.	163,716.	8,061 973.	1,637,156.	80,619,725.
1828.	1,719.	78 901.	17 120.	789 007.	171,911.	7 890,71.	1,719,014.	78,900,711.
1829.	1,805.	77,096.	18,050.	770,957.	180 496.	7,709,373.	1,804,964.	77,095,747.
1830.	1,895.	75,201.	18 952.	752,005.	189,521.	7,520,056.	1,895,213.	75,200,534.
1831.	1,990.	73 211.	19 900.	732,106.	198 997.	7,321 056.	1,989,973.	73,210,561.
1832.	2,089.	71 121.	20,895.	711 211.	208 947.	7,112,109.	2,089,472.	71,121,089.
1833.	2,194.	69 927.	21,939.	689 271.	219 595.	6,892,714.	2,193,946.	68,927,144.
1834.	2,304.	66,624.	23 036.	666 235.	230,364.	6,662,350.	2,303,643.	66,623,501.
1835.	2,419.	64,205.	24,183.	642,047.	241 882.	6,420,263.	2,418,825.	64,204,676.
1836.	2,540.	61 665.	25,398.	616 649.	253,977.	6,166 491.	2,539,766.	61,664,910.
1837.	2,667.	58 998.	26,663.	589,932.	266 675.	5,899,816.	2 666 754.	58 998,155.
1838.	2,800.	56,198.	28 001.	561,981.	280,009.	5 619,809.	2,800,092.	56,198,063.
1839.	2 920.	53,258.	29,411.	532,580.	294 010.	5,325,797.	2,940,097.	53,257,966.
1840.	3,087.	50,171.	30,871.	501,709.	308,710.	5,017,089.	3 087,102.	50,170,864.
1841.	3,241.	46,929.	32 415.	469,294.	324,146.	4 09 941.	3,241,457.	46,929,408.
1842.	3,404.	43,526.	34,035.	435,259.	340,355.	4,35 588.	3,403,530.	43,525,878.
1843.	3,574.	39,952.	35,757.	399 522.	357,371.	3,995,217.	3 573,706.	39,952,172.
1844.	3 732.	36,200.	37 524.	361 998.	375 220.	3,619,978.	3,752,391.	36,199,780.
1845.	3,910.	32 260.	39 400.	322,593.	391,001.	3,325,977.	3,940,011.	32,259,709.
1846.	4,137.	28,123.	41,370.	281,228.	413,701.	2,812,276.	4,137,012.	28,122,758.
1847.	4 344.	23,779.	43 489.	237,789.	434,686.	2,377,890.	4,343,862.	23,778,596.
1848.	4 561.	19,218.	45,611.	192,173.	456,115.	1,921,784.	4,561,055.	19,217,841.
1849.	4,739.	14,429.	47 891.	144 287.	473,911.	1,442,873.	4,789,108.	14,428 733.
1850.	5,029.	9,410.	50,286.	94,002.	502,856.	940,017.	5,028,563.	9,400,169.
1851.	5,280.	4,120.	52,800.	41,202.	527 999.	412,018.	5,279,992.	4,120,178.
	4,120.		41,202.		412,018.		4,120,178.	

